

வேதாகமம் போதிக்கிற இயேசுவின் அற்புதமான பிறப்பைக் குறித்து மனிதர் கேள்வி கேட்பது விநோதமானது அல்ல. வால்டேர், பெய்னே, இங்கர்சால் இன்னும் மற்றவர்கள் அதை மறுத்தார்கள். தற்காலத்தில் ரெவரண்டு டாக்டர் ஏகெடு (Rev. Dr. Aked) இன்னும் மற்றவர்களும் இதே விவாவதத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையை நாம் கேட்க முடியாது. நாம் சுதந்திர நாட்டில் வாழ்கிறோம். நமது நாளில் கபடமின்மை யாரையும் கழு மரத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் இந்த சுதந்திரத்தில் களி கூறுகிறோம்.

ஆனால் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மிகவும் அடிப்படையானதை மறுதலித்துக் கொண்டு டாக்டர் ஏகெடு இன்றும் கிறிஸ்தவ சபையில் பாஸ்ட்ராகவும், தன்னை கிறிஸ்தவன் என்று கூறிக் கொண்டும் இருக்கிறார் என்பதில் நாங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறோம். அவர் தனது அவிசுவாசத்தை வெளியரங்கமாக உறுதிப்படுத்திய பிறகும் அவர் சான்பிரான் சிஸ்கோவில் சபை ஐக்கிய ஸ்தாபனத்தில் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது நமது ஆச்சரியத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துகிறது.

இயேசு அதிசயத்தக்க விதமாக பிறக்கவில்லை என்று ஏற்றுக் கொள்கிற 75% க்கும் (78) மேலாக ஒட்டு போட்டின் பொருளை நினைத்துப்பாருங்கள்! கால்பாகத்திற்கும் கீழானவர்கள் (22) தான் இந்த ஸ்தாபனத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்தின் அடிப்படை போதனையை விசுவாசிக்கிறார்கள்!

இந்த மெத்த படித்த பெரிய கனவான்களின் ஆட்சேபனையை கேட்கும்போது, நமது காலத்தில் இரண்டு விதமான கிறிஸ்தவ மதங்கள் இருக்கின்றன என்று நீங்கள் உணர வேண்டும் என்று பாஸ்டர் ரசல் கூறுகிறார். அனைத்து கல்லூரிகளாலும் ஆதரிக்கப்படுகிற பெரிய, புதிய ஒன்றை சார்ந்தவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே கிறிஸ்தவன் என்ற பெயருக்கு முதல் உரிமையை பெற்றிருக்கிறோம். தெய்வீக தண்டனையால் மனித சீரழிவு என்ற போதனையை, பழைய கருத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த தண்டனை ஒரு பரிபூரண பாவமில்லாத மீட்பரின் மரணத்தினால் சந்திக்கப்படவேண்டும். “நவீனவாதிகளாகிய” நாம் இன்னும் கிறிஸ்துவை ஒரு பெரிய போதகராக பற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு இரட்சகராக அல்ல, உங்கள் பழைய கருத்து தனிப்பட்ட பாவத்தைப் பற்றியது; அவர்களது குணமடைதல் நித்திய ஜீவனுக்கும் புரணத்திற்கும் படிப்படியாக முன்னேறுதல்-இது தகுதியுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே.

சபை உறுதியத்தின் மேல் உள்ள பொறுப்பு

கிறிஸ்தவ மதத்தை பகுத்துணர ஒரே திட்டமான அளவு எண்ணிக்கைகளும் செல்வாக்கும் ஆக இருப்பதால், இந்த முக்கிய விஷயத்தை இணங்கச் செய்ய நாம் வற்புறுத்தப்படுகிறோம். ஆனால் அவர்கள் அல்ல. கிறிஸ்தவ மதமானது இயேசுவினாலும் அப்போஸ்தலர்களாலும்

ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சிலர் அல்லது பலரது அவிசுவாசம் கிறிஸ்தவ மதத்தை மாற்ற முடியாது. நமது கருத்தை நாம் நிரூபணம் செய்தால், கிறிஸ்தவ மதத்தில் கல்லூரிகளில் உள்ள 78 விசுவாசிகள் (3/4) கிறிஸ்தவ பெயர்களை தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்ளவும், கிறிஸ்தவ சபைகளில் பாஸ்டர் பதவிகளை வைத்திருப்பதையும் அவர்கள் தவறான நிறத்தில் பயணிப்பதையும் உணருவார்கள். அவர்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் அல்லது அவர்களது சபைக்கு புதுப்பெயர் “மனிதாபிமானிகள்” போன்றதை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொன்னான பிரமாணம் போன்ற இயேசுவின் சில போதனைகளை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு மற்றவைகளை மறுதலிப்பதின் மூலம் ஒருவன் கிறிஸ்தவ மதத்தின் பெயருக்கு உரிமை கொண்டாட முடியாது. பிளாட்டோ, கன்பூசியஸ் மற்றும் மற்ற ஞானிகள் நாம் அங்கீகரித்த சில போதனைகளை கூறுகிறார்கள். அவர்களது பெயர்களை ஏன் பின்பற்றவில்லை? இதற்கு காரணம் நமது காலத்தில் இது ஒரு பிரபலமாக இராததினாலா?

டாக்டர் ஏகெடு (Dr. Aked) தெய்வீக வல்லமையினால் தனது கன்னி மனைவி பெற்ற மகன் இயேசுவை வளர்ப்புப் பிள்ளையாக தத்தெடுத்துக் கொண்ட யேசேப்பின் வம்ச வரலாறை பரிசுத்த மத்தேயு கொடுப்பதாக ஏற்றுக் கொள்கிறார். பரிசுத்த லூக்கா இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளின் வம்ச வரலாறை கொடுப்பதாக ஏற்றுக் கொள்கிறார். மேலும் பரிசுத்த யோவானின் சுவிசேஷம் இயேசு மனிதனாக வரும் முன் இருந்த நிலைமையை கூறுவதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

இயேசு நமது தெய்வீக பிறப்பைக் குறித்து கூறுவதை டாக்டர் ஏகெடு மறுக்கிறார். பரிசுத்த பேதுரு இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று தைரியமாக அறிவிக்கிறார். பரிசுத்த பவுல் தனது நிரூபங்களில் இயேசு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவராக இருந்தார் என்பதை போதிக்கவில்லை என்று மிகவும் களிப்புடன் குறிப்பிடுகிறார். யாராவது டாக்டர் ஏகெடு அவர்களின் அறிக்கையை படித்தால், அவர் இயேசு, பரிசுத்த பவுல், பரிசுத்த பேதுரு ஆகியோரின் போதனையை ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்றும், இயேசுவின் அற்புதமாக பிறப்பைக் குறித்து அவர்கள் எழுதியிருந்தால் அவர் மனப்பூர்வமான விசுவாசியாகவும் ஒரு பரிந்து பேசுகிறவராயும் இருந்திருப்பார் என்று எண்ணுவார்கள். நாம் பார்க்கலாம்! நாம் டாக்டர் ஏகெடுக்கும் அவரது 78 ஆதரவாளர்களுக்கும் அவர்களது தவறுக்கு நிரூபணத்தைக் கொடுத்து வேதாகமத்தை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வோம். “அன்பு சகலத்தையும் நம்பும்.”

வேதாகமம் முழுமையாக நிற்கும் அல்லது விழும், இயேசு, அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் போதனைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அதன் இரட்சிப்பின் திட்டம், கொஞ்சம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கொஞ்சம் மறுக்க முடியாது. இயேசு ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்காக, ஒரு விசேஷித்த பிறப்பை

பெற்றிருந்தார் என்று இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்திருந்து இது தவறாக இருந்தால் அவர்கள் கெட்ட வஞ்சகர்களாக இருந்திருப்பார்கள். அப்படியிருந்தால் அவர்களது ஒரு வார்த்தை கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்படவோ அல்லது நம்பப்படவோ கூடாது. இயேசுவை பெரிய போதகர் என்று அழைத்துக் கொண்டு, அவரது அடிப்படை போதகமே தவறானது என்று கூறுவது ஒன்றுக்கொன்று முரணாகவும் தப்பறையின் மேல் அனுதாபம் கொள்வதாகவும் இருக்கும்.

பரிசுத்த பேதுருவின் சாட்சியம்

இயேசுவின் போதனை பெரும்பாலும் தூண்டுதலின் மூலமாகவே ஆகும். “நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்” என்று இயேசு தமது சீஷர்களிடம் கேட்பதற்கு முன்பு ஒரு வேளை இரண்டு வருடங்களாக தமது சீஷர்களுடன் அற்புதங்களைச் செய்து கொண்டு இருந்தார். “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” என்று பேதுரு அறிக்கையிட்டபோது, இயேசு, “மாம்சமும் இரத்தமும் இதை வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்” என்று பதிலளித்தார். மத்தேயு 16:15-17

பரிசுத்த பேதுரு, இயேசுவை யோசேப்பின் குமாரன் என்று அல்ல, அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று தனது விசுவாசத்தை அறிக்கையிடவில்லையா? இயேசு இதை அங்கீகரித்து, அவர் பூமிக்குரிய பிதாவை குறிப்பிடாமல், பரலோக பிதாவை குறிப்பிடவில்லையா?

“ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன்” என்று இயேசு அறிவித்தபோது அவர் எதை அர்த்தப்படுத்தினார்? தூண்டுதலின் மூலமாக மனிதனாக வருவதற்கு முன்னிருந்த நிலைமையை கூறினார் அல்லது அவர் வஞ்சித்தார்! அதேபோல அவர் பிதாவிடம், “பிதாவே, உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே உம்மிடத்தில் எனக்கு உண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை மகிமைப்படுத்தும்” என்று ஜெபித்தார். (யோவான் 8.58; 17:5) இதற்கு முன்னதாக அவர் இல்லாதிருந்தால், ஆனால் மற்றவர்களைப் போல அவர் பிறந்திருந்தால் அவரது வார்த்தைகள் வஞ்சகமானவைகளாக இருந்திருக்கும். அவர் பெரிய போதகராக அல்லது அவர் பெரிய வஞ்சகராக?

மறுபடியும் இயேசு அவரது சீஷர்களிடம் அவர் முன்பிருந்த இடத்திற்கு மேலே எழுந்தருளி போவதைப் பற்றி கூறினார். இதற்கு முன் அவர் இருந்திருக்கவில்லையென்றால், அவருக்கு விசேஷித்த பிறப்பு இருந்திருக்கவில்லையென்றால், இந்த வார்த்தைகளை வஞ்சகம் என்று புரிந்துகொள்ளாமல் வேறு எப்படி புரிந்து கொள்ள முடியும்? இதே போலவே இயேசு தம்மை, “வானத்திலிருந்து வந்த அப்பம்” என்று குறிப்பிட்டார். (யோவான் 6:62, 32-35,41)

இயேசு நிச்சயமாக அதிசயத்தக்க விதமாக பிறந்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எல்லா வஞ்சகர்களைக் காட்டிலும் மகா, மிகவும் வெற்றிகரமான வஞ்சகராக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் எல்லாரைக் காட்டிலும் மிகவும் மோசமான வஞ்சகராக இருந்திருக்க வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் அவரது அறிக்கையை எடுத்துக்

கொள்ளுவோம். நடுவிலே வேறு எதுவும் இருக்காது.

இந்த காரியத்தைக் குறித்த பரிசுத்த பவுலின் கருத்து

இயேசு மற்றும் பேதுருவிடமிருந்து நாம் கேட்ட பிறகு நாம் பரிசுத்த பவுலிடமிருந்து கேட்போம். இயேசு, “சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்” என்றும் “அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளும்மகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான.....சகலமும் அவரைக் கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அவர் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர், எல்லாம் அவருக்குள் நிலைநிற்கிறது” என்று பரிசுத்த பவுல் அறிக்கையிட்டதின் முக்கியத்துவம் என்ன? (கொலோசெயர் 1:15-17) அப்போஸ்தலரின் இந்த வார்த்தைகள் இயேசு மற்றவர்களைப் போலவே ஜீவனை பெற்றார், அவர் யோசேப்பின் மகனாக இருந்தார் என்பதற்கு இசைவாக நிச்சயமாக இல்லை.

மறுபடியும் அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறதாவது: “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும் நம் நிமித்தம் தரித்திரரானார்.” (2கொரிந்தியர் 8:9) மறுபடியும் அவர் கூறி அறிவிக்கிறதாவது: “அவர் தேவகுமாரனாயிருந்தும், தேவனுக்கு சமமாயிருக்க எண்ணாமல், தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து, மனுஷ சாயலானார்.” (பிலிப்பியர் 2:6,7)

இன்னும், இயேசு “பரிசுத்தமும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவரும்” ஆக இருந்தார் என்று பவுல் அறிவித்ததின் பொருள் என்ன? (எபிரேயர் 7:26) இயேசு யோசேப்பின் குமாரனாயிருந்தால் பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருக்கமாட்டார். அவர் மற்ற அனைவரையும் போல இருந்து அவரும் ஒரு இரட்சகர் தேவைப்படுகிறவராகவும் இருந்திருப்பார்.

பரிசுத்த யோவானின் அறிக்கைகள்

மனிதனின் இரட்சகராக உலகத்திற்கு பிதாவானவரால் அனுப்பப்பட்ட தேவனுடைய குமாரனாக அவர் இருந்தார் என்ற இயேசுவின் அறிக்கையை ஆதி சபையில் அனைவரும் விசுவாசித்தார்கள். (யோவான் 3:17) உண்மையிலேயே ஆண்டவரின் போதனைகள் அனைத்தும் விசேஷமாக யூதர்களுக்காகவே இருந்தது. ஏனெனில் இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரனென்று கூறிக்கொண்டதால் அவர் யேகோவா தேவனுக்கு போட்டியாக கனம், கவுரவம் மற்றும் மகிமையில் தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார் என்று யூதர்கள் அறிவித்தார்கள். இதற்கு இயேசு கூறின பதிலாவது: “பிதாவினால் பரிசுத்தமாக்கப்படும் உலகத்தில் அனுப்பப்படும் இருக்கிற நான் என்னை தேவனுடைய குமாரன் என்று சொன்னதினாலே தேவதூஷணம் சொன்னாய் என்று நீங்கள் சொல்லலாமா?” (யோவான் 10:36)

பரிசுத்த யோவானின் சவிசேஷம் மற்ற சவிசேஷங்களுக்கு பிறகு எழுதப்பட்டபடியால், இயேசுவின் அற்புதமான பிறப்பைப்

பற்றி எழுத அவசியமில்லாமல் போய்விட்டது. இருந்தாலும் இரட்சகரின் மனிதனாக வருவதற்கு முன் இருந்த நிலைமையைப் பற்றி அவர் மூலமாக தேவன் ஒரு சிறுகுறிப்பை கொடுப்பது சிறந்த முறையாக இருந்தது. அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை நன்கு கவனியுங்கள்:

“ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை. அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்; அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது”. (யோவான் 1:1-14)

மீடும் பொருள் என்ற போதனையின் அடிப்படை

இயேசுவின் கன்னி பிறப்பின் போதனை இல்லாமல் வேதாகம சாஸ்திரத்தை ஒரு கணம் கூட சேர்த்து வைத்திருக்க முடியாது. ஆதாமின் பாவத்தை தொடர்ந்து தெய்வீக தீர்ப்பு ஒரு மரண தண்டனையாக இருந்தது என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. அந்த தெய்வீக தீர்ப்பின் அடிப்படை என்னவென்றால் பாவிக்க நித்திய ஜீவனுக்கு பாத்திரர் அல்ல என்பதே ஆகும். ஆதாமிலிருந்து இந்த நாள் வரை ஆறாயிர வருட உலக சரித்திரம் பூரணத்தை திரும்ப பெற முடியவில்லை என்பதையும் பாவத்தின் சாபத்தையும், “நீ சாகவே, சாவாய்” என்கிற மரண தண்டனையையும் தடுக்க முடியவில்லை என்பதையும் மெய்ப்பிக்கிறது. (ஆதியாகமம் 2:17, மார்ஜின்)

இந்த மரண தண்டனையை தேவன் காரணத்தோடு ஏற்பாடு செய்தார் என்பதே வேத போதனை, ஏனெனில் அப்பொழுது தான் இயேசுவின் மரணத்தை அவசியமாக்க முடியும். ஆகையால் பரிசுத்த பவுல் அறிவிக்கிறதாவது: “மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன் தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்.” (1கொரிந்தியர் 15:21-23) அதாவது வேத வசனங்களின்படி தேவன் ஒரு பாவமில்லாத இரட்சகரை ஏற்பாடு செய்யாதிருந்தால், அந்த இரட்சகர் நமது பாவங்களுக்காக மரிக்காதிருந்தால், நமது நீதிமானாக்கப்படுதலுக்காக அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திராவிட்டால், மனுக்குலத்திற்கு எதிர்கால வாழ்வு இருந்திருக்காது. மனுக்குலத்தின் மரணம் மிருகங்களைப் போல நம்பிக்கையற்ற ஒன்றாகவே இருந்திருக்கும். உயிர்த்தெழுதலே இருந்திருக்காது. மரணமானது நித்திய நித்திரையாக இருந்திருக்கும்.

பரிசுத்த பவுல், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லாவிட்டால் அனைத்து விசுவாசமும், அனைத்து நம்பிக்கையும் அனைத்து பிரசங்கமும் வீணாயிருக்கும் என்று அறிவித்து இந்த கருத்தை முக்கியப்படுத்திக் கூறுகிறார்.

(1 கொரிந்தியர் 15:13,14) மனுக்குலம் அனைத்தும் மீறுதலினால் உருக்குலைந்து போயிருக்கிறது என்றும் நமது தாய்மார்கள் நம்மை பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தார்கள் என்றும் வேதவாக்கியங்கள் அறிவிப்பதை யாரும் கேள்வி கேட்கமாட்டார்கள். நமது பிதாவாகிய ஆதாமும் தாயாகிய ஏவாளும அவர்களது பிள்ளைகளாகிய நமக்கு அபூரண சிந்தையையும் சரீரத்தையும் பாவம் நிறைந்த மனோபாவத்தையும் பரம்பரை சொத்தாக கொடுத்தார்கள். கிறிஸ்து, முதல் ஆதாமின் மீறுதலுக்கு நல்லது செய்யவும், அதனிமித்தம் அவர் இரண்டாம் ஆதாமாக இருந்து வெற்றிகரமாக, கீழ்ப்படிதலான விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துகிற அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவனை அளிப்பதை தேவன் ஏற்பாடு செய்தார்.

இளைப்பாறுதலின் போதனையின் அடிப்படை

கிறிஸ்து மூலமாக நித்திய ஜீவன் முதலாவது கொடுக்கப்படுதல் கடந்த பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளாக போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் சிலரே கேட்கிற காதுகளையும் புரிந்து கொள்ளுகிற இருதயத்தையும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த சிலருக்கு உலகத்தைவிட்டு வெளியேறவும், இயேசு அடைந்திருக்கிற கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையில் இணையும்படி ஆகிறவர்களாகவும் அழைப்பு இப்போது வருகிறது. இயேசு தேவனுடைய சித்தத்துக்கு அதாவது பூமிக்கு வருவதிலும், அவரது பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் சோதனைகளை சகிப்பதிலும் கடைசியாக பலியின் மரணத்தை அடைவதிலும் கீழ்ப்படிந்ததின் பலனாக அவர் தற்போது பெற்றிருக்கிற மகிமையை, “தூதர்கள், கர்த்தத்துவங்கள் மற்றும் அதிகாரத்துக்கும் மேலாக, உன்னதங்களில் தேவனுடைய வலது பரிசுத்தை ஒரு பரிசாக அடைந்தார். பரிசுத்த பவுல் அவரைப்பற்றி எழுதுகிறதாவது: “அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையை சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பரிசுத்தில் வீற்றிருக்கிறார்.” (எபிரேயர் 2:2) கேட்கிற காதுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த சுவீசேஷ யுகத்தில் அழைப்பு கொடுக்கப்படுவது, கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றவும், அவரோடு உடன் சுதந்தரராகவும், அவரது மேசியாவின் ராஜ்யத்திலும் அவரது பரலோக மகிமையிலும் பங்குள்ளவர்களாக ஆவதற்குமாகும்.

சபையினர் அனைவரும் கூட்டிச்சேர்க்கப்படும்போது, “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று நாம் ஜெபிக்கிற மேசியாவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும். ஆயிரம் ஆண்டுகள் கிறிஸ்துவும் அவரது மகிமையடைந்த சபையும் மனுக்குலத்தை மானிட பூரணத்திற்கு சரீர பிரகாரமாகவும் சிந்தையின் பிரகாரமாகவும் நீதியின்படியும் உயர்த்தி ஆசீர்வதிப்பார்கள். விசேஷித்த பிறப்பின் புண்ணியத்தால், “பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விவகிவருமாகிய” இயேசுவின் பலியின் மரணத்தால் அனைவரும் நித்திய ஜீவனை அடையும்படி உறுதி பண்ணப்படும்.